

1. Hla-sem ve-se-lým zvučně pro-zpěvuj - te
a před Bohem svým, jenž na - ší si - lou,
smyslí ve - se - lou o - chot - ně zpí - vej - te.

2. Začněte píseň / zvuku veselého, / připojte buben, / žaltář i loutna / i harfa zvučná / ať zní na čest jeho.
3. Bůh lidu svému / sám to byl přikázal, / izraelskému, / i Josefovi, / v jistotě smlouvy / to za právo vydal,
4. když seslal rány / na Egypt a z něho / do své ochrany / Izraele vzal, / vysvobozoval / z díla otrockého:
5. „Když jsi tak volal / ke mně v své těžkosti, / já ti pomáhal, / tebe vyslychal, / tebe zkušoval, / abys mě poslouchal.
6. Z bohů falešných / neklaň se žádnému. / Slyš hlas jediný, / v pevném doufání / věř bez přestání / Hospodinu svému.
7. Neboť jsem tvůj Pán, / Bůh věčný v bytosti, / já tě přived sám / do této země / rozkošné zřejmě, / z egyptských úzkostí.
8. Tu jen svá ústa / můžeš otevřít, / zkusíš dojist, / jak hojnost všeho / mého dobrého / budeš vždycky mít.
9. Kdyby lid můj chtěl / poslušnost mi dáti, / kdyby Izrael / chodil v cestách mých, / mnou ukázaných, / nemusel se báti.
10. Z nepřátel jeho / byl bych já vyvrátil / náhle každého; / sílu své ruky / na protivníky / byl bych já obrátil.
11. V času pokojném / lid můj mohl žít / v pokrmu hojném / a všech úzkostí, / běd a těžkostí / cele zbaven býti.“

T: Jiří Střejc / Písně duchovní evangelistské, 1615 /
 Slávie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 M: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562